

Impressieverslag raadsgesprek Sociaal Domein 27 november 2017

De gespreksleider van vanavond is Maaïke Moulijn. Zij is ook aanwezig geweest bij de 3 vorige raadsbesprekken Wmo en Jeugdwet. Vanavond is het thema Inclusieve Samenleving.

Maaïke heet de aanwezigen, raadsleden, panelleden en publiek, van harte welkom. Zij meldt dat er opnames worden gemaakt van de avond; deze zijn bedoeld voor het verslag en voor de rekenkamercommissie.

Carla van der Velde, programmamanager, start met een presentatie. Ze schetst nog even weer de aanleiding en de bedoeling van het programma Transformatie sociaal domein: snellere, betere, effectievere en integrale ondersteuning en zorg organiseren. Het tweejarig programma kent een inventarisatiefase, mei t/m december 2017 en een uitvoeringsfase van 2018 t/m april 2019.

Op dit moment bevinden we ons nog in de inventarisatiefase en Carla laat zien wat tot dusver de opbrengsten zijn. Daarbij maakt zij gebruik van de DIN-analyse (Doelen Inspanningen Netwerk) en het beeldverslag van de bijeenkomst met maatschappelijke partners op 19 september in Wesepe. Dit laatste was onderdeel van het programma en bedoeld om input op te halen bij de werkers in het veld.

De 11 raadsleden stellen zich voor aan de panelleden en het publiek. Alle fracties zijn vertegenwoordigd waaronder een aantal nieuwe raadsleden. In het publiek zijn mensen aanwezig uit de zorg, welzijn, ambtenaren, inwoners, cliëntenraden en rekenkamercommissie. Vervolgens is het de beurt aan de panelleden om zich voor te stellen.

Ervaringsdeskundigen:

Anita Beenen, Wmo Adviesraad
Mirande Bakker, zelfstandig ondernemer en winnaar van de Mis(s) Verkiezing 2017
Diny Vloedgraven, vrijwilligster bij stichting Vriendendiensten / lid centrale cliëntenraad RIBW
Inge van Dijk, consulent bij MEE

Zorg en hulpverleners:

Rob Andriol, Epos passend onderwijs
Nelly Klein, thuis(gezins)begeleiding Carinova

Gemeente:

Mandy Lugtenberg, team WIZ, consulent bijzondere bijstand en minimabeleid.

Op de vraag aan de panelleden "wat gaat goed en wat kan beter in Olst-Wijhe als het gaat om transformatie" wordt er geantwoord:

Goed:

- doelen die de gemeente wil stellen (inclusieve samenleving); iedereen doet ertoe en kan meedoen
- lijnen zijn kort, mensen kennen elkaar
- elkaar goed weten te vinden; bijvoorbeeld bij passend onderwijs
- inmiddels is het beleid aangepast voor huishoudelijke hulp

Verbetersuggesties:

- **met** mensen praten en niet over
- meer kijken naar mogelijkheden en niet naar de onmogelijkheden
- beetje meer lef hebben
- kennis (onderzoeken) met elkaar delen en niet weer opnieuw onderzoek naar een cliëntsituatie doen
- kijken vanuit de leefwereld en niet vanuit de systeemwereld
- snelheid van indicatiestelling, aanvragen afhandelen en levertijd voorzieningen

Een voorbeeld van het denken in onmogelijkheden is dat bijvoorbeeld werkgevers vooral de beperking zien en niet de mens en diens capaciteiten. Wanneer ouders weer de mogelijkheid krijgen om aan het werk te gaan en geen vergoeding krijgen voor kinderopvang is een voorbeeld van een beperking in regels. Of standaard een medische keuring voorschrijven bij aanvraag van een invaliden parkeerkaart, zelfs als de situatie al bij de gemeente bekend en duidelijk is. Ook het verstrekken van primaire voorzieningen (traplift, rolstoel) is teveel aan regels gebonden en wordt ervaren als een beperking. Luisteren naar de cliënt en de vraag achter de vraag proberen te achterhalen.

Als voorbeeld van het aansluiten bij de leefwereld wordt de training "omgekeerde toets" genoemd die binnen de gemeente binnenkort plaatsvindt. Een dergelijke training is prima, maar met 1 training ben je er niet. De medewerkers sociaal domein kunnen een helpende hand bieden, empathisch en invoelend vanuit de leefwereld zijn wordt belangrijk gevonden. De training omgekeerde toets is een mooie opstap om verder te kijken dan de regels om op die manier samen met de cliënt tot een passende oplossing komen.

Er wordt al wel op die manier gewerkt, maar kan altijd beter. De gemeente wil steeds meer volgens de bedoeling van de regels werken. Voor schulden kan er bijvoorbeeld geen bijzondere bijstand verstrekt worden (regel). In specifieke gevallen wordt er echter vanwege een te bereiken effect toch een lening verstrekt

Dineke Smit, Pro Juventus GGZ geeft aan dat zij naast de eisen van de gemeenten ook te maken hebben met landelijke eisen. Zij geeft een voorbeeld van toegenomen regeldruk.

Op de vraag hoe de Inclusieve Samenleving op gang komt worden verschillende voorbeelden genoemd. Niet in hokjes denken, de algemene voorzieningen, zoals de trein, aanpassen zodat iedereen er gebruik van kan maken en het moet niet te duur zijn.

Deelnemen aan de samenleving zodat je op straat gezien wordt. Voorbeeld is passend onderwijs; kinderen met een beperking doen nu gewoon mee in het reguliere onderwijs. Geen vooroordelen hebben. Mensen met een WIA uitkering of een Wajonger motiveren om aan de slag te gaan, om uit hun huis te komen en actief te worden. Kan ook met vrijwilligerswerk.

Aan de orde komt ook de landelijke maatregel dat werkgevers een subsidie ontvangen voor het aannemen van mensen met een beperking / afstand tot de arbeidsmarkt. Goed om werkgevers over de streep te trekken, maar in principe zouden mensen op eigen kracht aan het werk moeten kunnen komen zonder dat het bedrijf daarvoor een subsidie krijgt. Je neemt iemand aan om zijn mens zijn en niet om de beperking.

De gemeente probeert de ondersteuningsmogelijkheden goed onder de aandacht van mensen te brengen zodat de vragen ook daadwerkelijk binnenkomen. Voorzieningen moeten bekend zijn. Voorbeeld zijn de financiële tegemoetkomingen.

Naar iedereen, die als cliënt al bekend was bij de gemeente, is er een brief uitgegaan waarin alle regelingen werden uitgelegd en welke je in 1x aan kon vragen. Dit is als zeer positief ervaren. Daarnaast wordt er ook melding gemaakt op de website en in het Huis aan Huis-blad en zijn er inloopsprekuren gestart. Naar verwachting als gevolg daarvan is er inderdaad meer geld uitgegeven aan bijzondere bijstand.

Benutten we als kleine gemeente alles wat we kunnen? Kennen we "onze" mensen; wajongers, mensen met een beperking?

Omdat het team binnen de gemeente bestaat uit werk, inkomen en zorg weten we elkaar goed te vinden, lijnen zijn kort. Ook weten we buiten de gemeente andere organisaties steeds beter te vinden. We investeren ook in het voorzien van informatie aan onze maatschappelijke partners, zodat zij een ondersteuningsvraag zelf kunnen afhandelen of doorverwijzen.

Door het voeren van keukentafelgesprekken gaan we ook bij de mensen op bezoek. Veel mensen hebben moeite met taal, lezen; betrek het Taalpunt erbij.

Renate Krosman van Evenmens, vraagt de raad bewust te zijn dat er naast de mensen met een beperking ook mantelzorgers (jong en oud) staan; zij mogen niet vergeten worden. Kijk naar de gehele gezinssituatie.

Slotvraag aan de panelleden wat zij de raad nog mee willen geven.

De panelleden zijn positief over dit raadsgeprek. Sommigen willen nog wel een keer op herhaling om nog meer inhoudelijk met de raad te spreken.

Het is een goed project en blijf het stimuleren dat het zo doorgaat. Kijken naar wat er speelt en wat er nodig is. Denk goed na over, niet alleen sociaal beleid, maar ook over ruimtelijk beleid. Jezelf blijven afvragen bij de inrichting van de openbare ruimte hoe mensen met een beperking hierin mee kunnen doen.

Ook de raad is positief over vanavond en neemt een aantal dingen mee.

De aandacht voor toegankelijkheid (ruimtelijke ordening), maar ook bij maatwerk durven afwijken van regels en als raad dat toestaan. De leefwereld is de verbinding; wat heb je nodig > maatwerk. Wat er vanavond gezegd is maakt het inzichtelijk en helpt bij besluitvorming; is een eyeopener.

Mensen uit de praktijk te horen, de inclusieve samenleving zou eigenlijk een vanzelfsprekendheid moeten zijn, moeten leren omdenken, denken in kansen, regels betekenen niet dat je niet in kansen kunt denken, iedereen hoort erbij.

Aan het einde van de avond vertellen de wethouders hoe zij de avond ervaren hebben, Herman Engberink concludeert dat het panel, de raad en het publiek vanavond met grote betrokkenheid, deskundigheid en professionaliteit gesproken hebben over het thema; de ervaringen die er zijn hoe het beter /anders zou kunnen.

Marcel Blind voegt hieraan toe dat er al veel in gang gezet is. Zowel vanuit de jeugdzorg, maar ook vanuit de Wmo en Werk en inkomen, willen we graag verder op deze weg.

Tot slot bedankt Maaïke iedereen en het panel in het bijzonder.
De raadsleden wordt veel succes en wijsheid gewenst met de besluitvorming.

Iedereen wordt uitgenodigd om nog even na te praten met een drankje en een hapje.

Tot slot wordt Maaïke bedankt voor het leiden van het raads gesprek.